

**Verplichte publicatie ingevolge beschikking van de Rechtbank van Koophandel
te Brussel – Tegen dit vonnis wordt beroep aangetekend.**

FRANSTALIGE RECHTBANK VAN KOOPHANDEL VAN BRUSSEL
Nr. JCCD2045

00800

Nederlandse vertaling van de kopie van de minuut zoals neergelegd bij de griffie van de Franstalige Rechtbank van Koophandel van Brussel

FRANSTALIGE RECHTBANK VAN KOOPHANDEL VAN BRUSSEL

VONNIS
Kamer voor Vorderingen tot Staking – Zaal E

A/14/10953

IN DE ZAAK VAN:

De nv **AXA BELGIUM**, met maatschappelijke zetel te 1170 Watermaal-Bosvoorde, Vorstlaan 25, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0404.483.367;
Eiser in het hoofdgeding;
Verweerder in de tegeneis;
Vertegenwoordigd door Meester **J.P. BUYLE** en Meester **A.P. ANDRE-DUMONT**, advocaten, met kantoor te 1050 Elsene, Louizalaan 523;

TEGEN:

De nv **D.A.S.** met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Lloyd Georgelaan 6, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0401.620.778;
Verweerder in het hoofdgeding;
Eiser in de tegeneis;
Vertegenwoordigd door Meester **P.H. DELVAUX**, advocaat, met kantoor te 1170 Watermaal-Bosvoorde, Terhulpensesteenweg 187;

Rekening houdende met de stukken van de procedure en in het bijzonder

- de dagvaarding ter inleiding van het geding;
- de conclusies en dossiers neergelegd door de advocaten van de partijen;

Waarbij deze werden gehoord in hun beweringen en opmerkingen tijdens de publieke zitting van 26 november 2014, waarop de zaak in beraad werd genomen;
Gezien de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

1. ONDERWERP VAN DE VORDERINGEN**1.1. Het doel van de hoofdvordering is:**

- het bevel tot stopzetting van het gebruik zonder toelating van de naam 'AXA' door de nv D.A.S. in alle contracten die zij zou kunnen afsluiten met welke personen en in welke documenten dan ook, ongeacht in welke vorm, die door haar openbaar worden gemaakt, zodra het uit te spreken vonnis wordt betekend, conform artikel 2 van de wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende de marktpraktijken en de consumentenbescherming, en de veroordeling van de nv D.A.S. tot de betaling van een dwangsom van € 50.000 per dag vertraging en per inbreuk, conform artikel 1385 bis van het gerechtelijk wetboek;
- het bevel tot publicatie, volledig op kosten van de nv D.A.S., van de uit te spreken beslissing, enerzijds op de startpagina van haar website en anderzijds in het magazine *Le monde de l'assurance/De Verzekeringswereld*, respectievelijk in het Frans en het Nederlands (vertaling), binnen de maand na betekening van het uit te spreken vonnis, en de veroordeling van de nv D.A.S. tot een dwangsom van € 5000 per dag vertraging en per inbreuk indien zij hieraan zou verzaken, conform artikel 1385 bis van het gerechtelijk wetboek;
- het bevel tot stopzetting van het agressieve en onwettige aanzetten tot het verlaten van AXA door D.A.S. zelf of via een al dan niet onafhankelijk tussenpersoon, en in het bijzonder de stopzetting van het verzenden van post die is bedoeld om AXA in een kwaad daglicht te stellen door middel van oneerlijke vergelijkingen, zodra het uit te spreken vonnis wordt betekend, conform artikel 2 van de wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende de marktpraktijken en de consumentenbescherming, en de veroordeling van de nv D.A.S. tot de betaling van een dwangsom van € 50.000 per inbreuk, conform artikel 1385 bis van het gerechtelijk wetboek.

1.2. De verweerder

- concludeert dat dit verzoek ongegrond is;
- dient dientengevolge een reconventionele eis in tot veroordeling van de nv AXA BELGIUM tot betaling aan de nv D.A.S. van de som van € 5000 als vergoeding van de schade die de nv D.A.S. heeft geleden als gevolg van het aanspannen van een tergend en roekeloos geding en tot betaling van de gerechtskosten voor een bedrag van € 11.000.

2. KADER VAN HET GESCHIL

De nv AXA BELGIUM verwijt D.A.S. twee aparte zaken, zijnde enerzijds het gebruik van de naam AXA, nummers van verzekeringspolissen en de bewering van een zogenaamde medeverzekering met haar, zonder enige toestemming van die laatste, en anderzijds het 'mailingsysteem' (om de woorden van de nv D.A.S. te gebruiken) waarin zij de nv AXA BELGIUM bij haar cliënten in een slecht daglicht stelt met de bedoeling hen weg te halen.
Volgens de eiser (hierna 'AXA') heeft de nv D.A.S. een ofertesysteem voor verzekeringspolissen ontwikkeld waarbij zij AXA-cliënten die bij die laatste verzekerd zijn voor rechtsbijstand, dekkingen voor hetzelfde risico aanbiedt tegen een dumpingprijs tot aan de jaarlijkse vervaldag van de AXA-contracten;

Zodra de dekkingen van AXA zijn verlopen, wordt D.A.S. vervolgens de enige verzekeraar van de cliënten, wat neerkomt op slammings;
In het kader van deze praktijk stelt D.A.S. zijn contracten voor alsof het tot de eindvervaldag van de dekkingen van AXA om een 'medeverzekering' met deze laatste zou gaan;

Zodra de dekking van AXA is afgelopen, wordt de verzekerde exclusief cliënt van D.A.S., dat het contract volledig overneemt;

D.A.S. neemt de nummers van de AXA-verzekeringspolissen over;

Dit alles gebeurt buiten medeweten en zonder enig akkoord van AXA;

Overigens hebben verscheidene cliënten van AXA recent van een makelaar een schrijven ontvangen waarin ze worden uitgenodigd om hun dekking over te dragen aan D.A.S., waarbij wordt gesteld:

"Uw rechtsbijstand is verzekerd bij een maatschappij die deel uitmaakt van een groep verzekeraars die ook de dekking "Burgerlijke Aansprakelijkheid Auto & Familiale" aanbiedt. Hierdoor kunnen tegenstrijdige belangen ontstaan. (...)

Daarom raden wij u aan om deze rechtsbijstand over te dragen naar de volledig onafhankelijke maatschappij D.A.S.

Dat (...) zal u in het bijzonder wapenen tegen belangenverstrengeling met uw eigen verzekeraar voor burgerlijke aansprakelijkheid."

Nog steeds volgens AXA doet men de cliënt op die manier denken dat de werking van D.A.S. hem beter beschermt tegen belangenverstrengeling; deze manier van voorstellen wekt bij de verzekerde de indruk dat AXA minder bekwaam is dan D.A.S. om het gedekte risico te waarborgen;

Bij de cliënt, die de subtiliteiten van het verzekeringsrecht niet kent, maakt dit schrijven AXA onterecht ongeloofwaardig en wordt, omgekeerd, de firma D.A.S. overgewaardeerd;

In die context gaf AXA in zijn dagvaarding reeds aan dat hoewel niet kon worden aangetoond dat dit schrijven werd verstuurd met medeweten van D.A.S., er gezien de voormelde omstandigheden op zijn minst een zwaar vermoeden in die zin bestond;

Wat een vermoeden was, werd expliciet bevestigd door D.A.S., dat in zijn conclusies (p. 10) aangaf dat "de 'inspecteurs' van de concluderende partij (lees: D.A.S.) de makelaars proberen te overtuigen om dit type mailings naar hun cliënten te organiseren".

D.A.S. is een verzekeringsmaatschappij die actief is op de specifieke markt voor rechtsbijstandsverzekeringen.

D.A.S. legt uit dat een rechtsbijstandsverzekering kan worden afgesloten in aanvulling op andere verzekeringendekkingen (BA auto, BA privéleven) of los van elke andere verzekeringsovereenkomst;

In het licht van die verzekeringsomgeving heeft een aantal makelaars 'mailings' georganiseerd waarin aan hun cliënten werd voorgesteld om dekkingen voor rechtsbijstand in het kader van globale polissen om te zetten naar aparte polissen, afgesloten bij volledig onafhankelijke verzekeringsmaatschappijen zoals D.A.S.;

In het Nederlands zagen de voormelde "mailings" er als volgt uit (vertaling aanvaard door de partijen):

Verplichte publicatie ingevolge beschikking van de Rechtbank van Koophandel te Brussel – Tegen dit vonnis wordt beroep aangetekend.

"Geachte klant

Uw rechtsbijstand is verzekerd bij een maatschappij die deel uitmaakt van een groep verzekeraars die ook de dekking "Burgerlijke Aansprakelijkheid Auto & Familiale" aanbiedt. Hierdoor kunnen tegenstrijdige belangen ontstaan.

Als makelaar maakte wij een behoefteanalyse die we getoetst hebben aan het marktaanbod. Daarom raden wij u aan om deze rechtsbijstand over te dragen naar de volledig onafhankelijke maatschappij D.A.S. Dit biedt belangrijke voordelen voor uw gezin en voorkomt vooral elk belangenconflict met uw eigen verzekeraar Burgerlijke Aansprakelijkheid. Omdat we de bestaande rechtsbijstand schrappen, vermindert de premie van uw Auto- en Familiale polis.

(...)

De jaarlijkse premie voor deze rechtsbijstandspolis is 116 EUR. Voor onze klanten bedraagt de eerste jaarpremie maar 14,86 EUR. Gelieve eerste bijgaande documenten te willen lezen (polisvoorwaarden en productinformatie). Mogen wij u dan ook vragen, bij akkoord, dit bedrag te storten door onderstaand overschrijvingsformulier voor akkoord te ondertekenen. U ontvangt dan spoedig uw rechtsbijstandspolis.

Wenst u meer inlichtingen? Aarzel niet en bel ons even.

Met vriendelijke groeten"

In het Frans zagen de mailings in kwestie er als volgt uit:

"Cher Client, Chère Cliente,

Votre protection juridique Privée et Voiture est assurée par une compagnie qui propose aussi les contrats de Responsabilité Civile Familiale et Voiture.

Afin d'éviter les conflits d'intérêts, nous vous suggérons de transférer ces contrats Protection Juridique vers une compagnie totalement indépendante de manière à défendre vos droits de façon optimale.

Nous avons procédé à une analyse de vos besoins en comparant l'offre du marché actuel et nous vous conseillons une compagnie spécialisée avec plus de 75 ans d'expérience : la D.A.S.

...

Pour nos clients, nous avons obtenu une prime spéciale de seulement 14,86 € la première année. Ensuite, la prime annuelle sera de 116 € Vous économisez la prime de vos contrats Protection juridique actuels que nous résilions.

Nous vous invitons tout d'abord à lire les documents d'accompagnement (conditions d'assurance et d'informations de produit). Ensuite, si vous souhaitez bénéficier de cette extension de couverture, il vous suffit d'effectuer le paiement à l'aide du virement ci-dessous et de le signer pour accord.

Vous recevrez votre nouvelle police Protection Juridique dans les meilleurs délais.

Vous désirez des informations complémentaires ? Contactez-nous.

Meilleures salutations."

Nog steeds volgens D.A.S. bezorgt de makelaar aan de cliënt, als die instemt met het voorstel dat in de 'mailing' werd geformuleerd, de polis van D.A.S. en een opzeggingsbrief die de klant hem ondertekend moet terugsturen. De makelaar stuurt zijn cliënt vervolgens de polis rechtsbijstand van D.A.S., dat zich beroept op de overname van de dekking rechtsbijstand van de betrokken verzekeringsmaatschappij in dit geval AXA door D.A.S. tot de vervaldatum die wordt vermeld in de opzeggingsbrief.

3. DISCUSSIE

D.A.S. betwist de door AXA aangevoerde feiten niet, maar tracht zijn commerciële gedrag te rechtvaardigen door argumenten van louter juridische aard.

Zo bevestigt D.A.S. dat het *"niet de bedoeling is om, zoals de nv AXA BELGIUM het uitdrukt, potentiële cliënten van D.A.S. te laten geloven dat ze te maken hebben met een onderneming die verbonden is met AXA, noch dat zij handelen met medeweten en goedkeuring van AXA. De mailingbrief vermeldt immers duidelijk dat het doel van de transactie is de rechtsbijstandspolissen over te dragen naar een volledig onafhankelijke maatschappij en dat het "bovendien niet gaat om het onrechtmatig weghalen van cliënten. In dat opzicht herinneren we eraan dat de mailingbrief duidelijk vermeldt dat de bedoeling van de transactie is om de rechtsbijstandspolissen over te dragen naar een volledig onafhankelijke maatschappij: D.A.S. Er bestaat bijgevolg geen enkel 'risico van verwarring tussen de concurrenten' AXA en D.A.S., aangezien deze laatste wordt voorgesteld als een onafhankelijke maatschappij waarnaar de dekking rechtsbijstand wordt overgedragen".*

AXA antwoordt dat de kritiek van deze mailing niet gaat over de verwarring die hij zaait, maar over het feit dat D.A.S. zich hiermee op onrechtmatige wijze geloofwaardiger laat overkomen.

3.1. De 'medeverzekering' met AXA

In werkelijkheid blijkt uit de feiten, die worden gestaafd door de stukken uit het dossier en die niet worden betwist, dat indien de cliënt van AXA, als hij daartoe wordt aangezet, beslist om bij een andere maatschappij een tweede verzekering af te sluiten die simultaan hetzelfde verzekeringsbelang dekt (het belang om zijn vermogen te beschermen tegen eventuele gerechtskosten) tegen hetzelfde risico, er een samenloop van verzekeringen ontstaat, die verdwijnt op het moment waarop de overeenkomst die de cliënt aan AXA verbindt, afloopt.

Deze situatie stemt in geen geval overeen met een geval van 'medeverzekering', aangezien AXA nooit zijn akkoord in die zin geeft en hiervan dus niet op de hoogte is, aangezien er geen enkele medeverzekeringsovereenkomst werd goedgekeurd en ondertekend door de 'medeverzekeraars' en aangezien er geen enkele eerste verzekeraar is aangesteld.

Medeverzekering veronderstelt immers van nature een bewuste verdeling van de dekking van de deelnemers (M. FONTAINE, Droit des assurances, 4e uitg. Brussel, Larcier, 2010, p. 508, nr. 810), een afgesproken tenlasteneming van risico's door meerdere verzekeraars, elk voor een vooraf bepaald deel (P.H. DELVAUX, La coassurance et ses surprises, in Mélanges Roger O. DALCQ, Brussel, Larcier, 1994, p. 98, nr. 2). Het is in die zin dat wordt bedoeld dat elk van de medeverzekeraars moet instemmen met de overeenkomst door middel van een stempel waardoor hij kan worden geïdentificeerd en door ondertekening van de bijzondere voorwaarden van de polis (P.H. DELVAUX, o.c., p. 103, nr. 12).

De wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst bevat twee specifieke bepalingen die van toepassing zijn op het specifieke geval van de medeverzekering: artikel 27 en 28.

Artikel 28 van de wet van 25 juni 1992 stelt in het bijzonder:

"Bij medeverzekering dient een eerste verzekeraar te worden aangewezen in de overeenkomst. Deze wordt geacht de lasthebber te zijn van de overige verzekeraars voor het ontvangen van de kennisgevingen bepaald in de overeenkomst en om het nodige te doen om de schadegevallen te regelen, met inbegrip van de vaststelling van het bedrag van de schadevergoeding."

De medeverzekeraars hebben dus de plicht in hun overeenkomst een eerste verzekeraar aan te wijzen. Medeverzekering zonder eerste verzekeraar is met andere woorden zinloos.

Bij een samenloop van verzekeringen dekken verschillende verzekeraars ook simultaan één en hetzelfde verzekeringsbelang tegen een identiek risico, maar enkel op initiatief van de verzekeringnemer, die meerdere dekkingen afsluit zonder dat er overleg heeft plaatsgevonden tussen verzekeraars wat de tenlasteneming van het schadegeval betreft.

Zo benadrukken de professoren FAGNART en FONTAINE dat medeverzekering een bewuste verdeling van de dekking over de deelnemers impliceert, terwijl bij een samenloop van verzekeringen geen overleg tussen de verschillende verzekeraars plaatsvindt (J.L. FAGNART, o.c. p. 80, nr. 125; M. FONTAINE, o.c. p. 378, nr. 568).

Uit het voorgaande resulteert dus dat D.A.S., door zowel in de publiciteit voor zijn producten als in de verzekeringsattesten die het aflevert, aan te geven dat er sprake is van medeverzekering met AXA, de situatie als dusdanig kwalificeert, waardoor wordt verondersteld dat er tussen AXA en D.A.S. een akkoord bestaat over de gemeenschappelijke en aanvaarde tenlasteneming van het gedekte risico, op basis van de contractueel voorziene quotiteiten.

In werkelijkheid is daar echter niets van aan, wat de verweerder overigens niet betwist.

D.A.S. gebruikt naar eigen zeggen het woord 'medeverzekering', omdat de term 'medeverzekering' in het courante taalgebruik van makelaars "dat wordt overgenomen door consumenten van verzekeringsproducten" wordt gebruikt ter aanduiding van de periode tijdens welke de opgezede dekking blijft lopen, tot de eindvervaldag ervan, terwijl de nieuwe dekking al is begonnen te lopen.

Op die manier gebruikt D.A.S., dat als professional wordt verondersteld de consument op een onberispelijke en exacte manier te informeren, foutieve bewoordingen en informeert het de consument niet zoals het dat zou moeten doen. Het veronachtzaamt de ware betekenis van de juridische termen die het gebruikt.

Conform artikel VI.95 van het wetboek van economisch recht is dat een oneerlijke praktijk, omdat er valse informatie wordt gegeven over de reikwijdte van de verbintenissen van de maatschappij.

D.A.S. levert aan zijn cliënten verzekeringsattesten af en verspreidt publicitaire pamfletten waarin het tegenover de cliënten prat gaat op een situatie van 'medeverzekering' met AXA.

Het maakt overigens gebruik van de naam AXA en van de polisnummers, die het in de verzekeringsattesten die het aflevert, gebruikt zonder medeweten of toestemming van AXA.

Dergelijk gedrag moet worden gezien als parasitaire concurrentie.

D.A.S. laat zijn potentiële cliënten immers geloven dat ze te maken hebben met een maatschappij die verbonden is met AXA of met medeweten en toestemming van AXA handelt. Het gaat hier wel degelijk over onrechtmatig en parasitaire gebruik van de naam AXA, wat indruist tegen de eerlijke marktpraktijken.

D.A.S. ontkent dit foutieve en parasitaire gebruik tevergeefs. Het heeft immers een duidelijk belang bij het gebruik van de naam AXA tegenover de cliënten van AXA waar het contact mee opneemt. Als dat niet het geval was, is het duidelijk dat D.A.S. er geen gebruik van zou hebben gemaakt.

Verplichte publicatie ingevolge beschikking van de Rechtbank van Koophandel te Brussel – Tegen dit vonnis wordt beroep aangetekend.

3.2. Het afsnoepen van cliënten

Op dezelfde manier maakt D.A.S. zich overduidelijk schuldig aan het onrechtmatig weglokken van cliënten.

Het maakt gebruik van de naam AXA door zich voor te doen als medeverzekeraar met AXA en door hetzelfde polisnummer te gebruiken als het nummer dat AXA in zijn polissen gebruikt, iets waarover AXA overigens nooit zijn akkoord heeft gegeven.

Die werkwijze kan enkel leiden tot foutieve en misleidende informatie, of op zijn minst verwarring bij de consument over de identiteit van de verzekeringsmaatschappij die wordt verondersteld het risico dat hij wil verzekeren, te dekken.

De consument zou er immers volledig van overtuigd kunnen zijn dat D.A.S. samenwerkt met of zelfs handelt uit naam en voor rekening van AXA, wat niet wenselijk is, in het bijzonder indien D.A.S. in de toekomst structurele problemen zou ondervinden die zijn imago schaden.

Als enige verdediging oppert D.A.S. dat "de mailingbrief duidelijk vermeldt dat de bedoeling van de transactie is om de rechtsbijstandspolissen over te dragen naar een volledig onafhankelijke maatschappij: D.A.S. Er bestaat bijgevolg geen enkel risico van verwarring".

Daarmee vervalt de verweerder in de voormelde verwarring en beantwoordt hij een ander verwijt. De bekritiseerde verwarring ontstaat niet uit deze mailing, maar wel degelijk uit het feit zich voor te doen als medeverzekeraars en uit het gebruik van de naam en de polisnummers van AXA.

Bovendien heeft D.A.S. met deze handeling de bedoeling een bestaande overeenkomst te laten verbreken en een nieuwe overeenkomst te laten afsluiten.

Die praktijk blijkt volledig in te druisen tegen de minimumnorm op het vlak van fair play of loyaliteit die de maatschappijen aan de dag moeten leggen.

Verder valt niet te betwisten dat D.A.S. vanaf heden de professionele belangen van AXA schaadt, doordat het deze laatste tal van cliënten onttrekt die dachten een overeenkomst af te sluiten bij AXA, terwijl daar helemaal niets van aan is.

Voorts kan een dergelijke praktijk ook in de toekomst de belangen van AXA verder schaden. Indien zich problemen voordoen met de dekking die D.A.S. als opvolger van AXA levert, bestaat het risico dat de consument de twee maatschappijen, die naar zijn mening met elkaar verbonden zijn, met elkaar verwacht en dat hij de schuld voor een eventueel verzekeringsprobleem (weigering van dekking, faillissement...) ook bij AXA legt.

Bijgevolg kan de reputatie van deze laatste te lijden hebben onder een slechte werking van D.A.S., waarop AXA nochtans geen enkele vat heeft.

Zich beperken tot de verklaring dat de verzekerde de subtiliteiten van het verzekeringsrecht niet kent om de verwarring te rechtvaardigen (zie pagina 13 en 14 van de laatste conclusies van de verweerder), is in dat opzicht een blijk van zowel het gebrek aan professionele toewijding vanwege de verweerder als een bewijs van het gebrek aan ernstige argumenten om de oneerlijkheid van zijn praktijken te loochenen.

Door in zijn verzekeringsovereenkomsten voor rechtsbijstand een medeverzekering met AXA te vermelden, heeft D.A.S. zijn cliënten volkomen onjuiste en misleidende informatie verstrekt.

Deze informatie kan de cliënten van AXA hebben beïnvloed om een overeenkomst af te sluiten, aangezien zij mogelijk dachten een overeenkomst af te sluiten met een commerciële partner van hun vertrouwde maatschappij.

Deze misleidende praktijk misbruikt het vertrouwen van de consumenten door het verschaffen van leugenachtige informatie en leidt tot het bedrieglijk werven van cliënten, wat daardoor omzetverlies veroorzaakt voor de maatschappij AXA.

Voorts riskeert deze praktijk het imago van AXA te schaden. Aangezien AXA zich in het kader van deze overeenkomsten nergens toe heeft verbonden, kan het immers aan geen enkele verplichting worden gehouden. Deze situatie dreigt tot conflicten te leiden. Het risico van schade is evident.

Er is niet aangetoond dat AXA niet in dezelfde mate als welke andere maatschappij dan ook, en in het bijzonder D.A.S., in staat zou zijn zijn cliënten te beschermen tegen belangenconflicten in het kader van verzekeringsproducten voor rechtsbijstand.

AXA voorkomt belangenconflicten immers door het beheer van de schadedossiers voor de tak rechtsbijstand toe te vertrouwen aan een schaderegelingskantoor, de nv LES ASSURANCES REUNIS (LAR) en verzekert, tot bewijs van het tegendeel, een schadebeheer dat van die aard is dat het zich functioneel onafhankelijk mag noemen, in dezelfde mate als D.A.S.

Het is dus juridisch onjuist te stellen dat AXA niet in staat is zijn cliënten te beschermen tegen belangenconflicten.

Het is nog onjuister te stellen dat D.A.S. zijn verzekerden meer garanties biedt en onafhankelijker is dan AXA. Ook in hoofde van D.A.S. bestaat er immers een risico van belangenconflicten.

Bovendien is het, aangezien D.A.S. in zijn conclusies uitdrukkelijk erkent dat er ook binnen die onderneming belangenconflicten kunnen ontstaan, onjuist en misleidend in zijn mailing aan te geven dat door bij deze maatschappij een verzekeringspolis af te sluiten, elk belangenconflict wordt vermeden en dat D.A.S. een 'volledig onafhankelijke' maatschappij is.

Gezien het voorgaande is het duidelijk dat deze brief objectief foutieve informatie bevat, die D.A.S. niettemin aan de consumenten wil verspreiden via verzekeringsmakelaars (die hiertoe, ter herinnering en zoals D.A.S. zelf heeft toegegeven, onder druk worden gezet).

Beleid van concurrentie stelt weliswaar dat geen enkele klant mag worden beschouwd als toebehorende aan een bepaalde maatschappij, waardoor het iedereen vrijstaat hem zelf te proberen werven, feit blijft dat *deze praktijken echter een onrechtmatig karakter kunnen hebben, hetzij door het beoogde doel, hetzij door de specifieke omstandigheden ervan* (Brussel, 7 mei 2002, Ann. Prat. Comm. 2002, 461).

Door de brieven die via de makelaar aan de cliënten werden gestuurd, werd niet alleen valse informatie verstrekt, maar daardoor werd de naam AXA ook misbruikt. Dit 'mailingsysteem' verspreidt dus foutieve informatie en brengt AXA in diskrediet.

Door het mailingsysteem laat men de cliënt immers begrijpen dat het feit dat AXA zowel rechtsbijstand als andere risico's dekt, onvermijdelijk tot belangenconflicten leidt.

Niet alleen is dat onjuist en vloeit het voort uit de veronderstelling dat AXA onvoldoende ijver en professionalisme aan de dag zou leggen in het beheer van zijn schadedossiers op het vlak van rechtsbijstand, het is ook intellectueel oneerlijk, omdat die mening zeker niet door iedereen wordt gedeeld.

De cliënt wordt bijgevolg manifest op een dwaalspoor gebracht, ten koste van het imago van AXA, dat wordt voorgesteld als een maatschappij die niet in staat is belangenconflicten te vermijden.

Er is dan ook reden om D.A.S. te gelasten deze praktijken te staken.

Om dezelfde redenen is de tegeneis ongegrond, net zoals het verzoek tot verhoging van de procedurekosten.

OM DEZE REDENEN

wij, **Michèle LAURENT**, ondervoorzitter van de Franstalige rechtbank van koophandel van Brussel, als vervanger van de voorzitter, die is verhinderd, bijgestaan door **Béatrice HERBECQ**, griffier, recht sprekend in aanwezigheid der partijen, verklaren de hoofdeis ontvankelijk en gegrond;

bevelen de stopzetting van het niet-toegestane gebruik van de naam 'AXA' door de nv D.A.S. in alle overeenkomsten die deze laatste zou kunnen afsluiten met alle personen en in alle documenten van welke aard en in welke vorm dan ook die ze openbaar maakt, zodra het onderhavige vonnis is betekend, overeenkomstig artikel 2 van de wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende de marktpraktijken en de consumentenbescherming, en veroordelen de nv D.A.S. tot de betaling van een dwangsom van € 50.000 per dag vertraging en per inbreuk, conform artikel 1385 bis van het gerechtelijk wetboek;

bevelen de publicatie, volledig op kosten van de nv D.A.S., van de uit te spreken beslissing, enerzijds op de startpagina van haar website en anderzijds in het magazine *Le monde de l'assurance/De Verzekeringswereld*, respectievelijk in het Frans en het Nederlands (vertaling), binnen de maand na betekening van het onderhavige vonnis, en veroordelen de nv D.A.S. tot een dwangsom van € 5000 per dag vertraging en per inbreuk indien zij hieraan zou verzaken, conform artikel 1385 bis van het gerechtelijk wetboek;

bevelen de stopzetting van het agressieve en onwettige aanzetten tot het verlaten van AXA door D.A.S. zelf of via een al dan niet onafhankelijk tussenpersoon, en in het bijzonder de stopzetting van het verzenden van post die is bedoeld om AXA in een kwaad daglicht te stellen door middel van oneerlijke vergelijkingen, zodra het onderhavige vonnis wordt betekend, conform artikel 2 van de wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende de marktpraktijken en de consumentenbescherming, en veroordelen de nv D.A.S. tot de betaling van een dwangsom van € 50.000 per inbreuk, conform artikel 1385 bis van het gerechtelijk wetboek;

verklaren de tegeneis ontvankelijk, maar ongegrond; verwerpen de eis van de tegeneiser;

veroordelen de verweerder in de hoofdeis, eiser in de tegeneis, tot de gerechtskosten, vastgesteld in hoofde van de eiser in de hoofdeis, op de som van € 262 (dagvaardingskosten) + € 1.320 (procedurekosten) en, in hoofde van de verweerder in de hoofdeis, op de som van € 1.320 (procedurekosten).

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare rechtszitting voor de vorderingen tot staking, Franstalige rechtbank van koophandel van Brussel, Waterloolaan 70 te 1000 Brussel, op 04 februari 2015.

B. HERBECQ

M. LAURENT